

que tenien quan ell era protagonista. No obstant això, compremem perfectament les seves raons i estem contents de veure'l més sovint per Santa Eulàlia, tornant a fer de granger, enmig de la seva família. Déu ser evident que la cursa de la vida no es pot reduir a una cursa ciclista.

Les seves «Voltes», «Setmanes Catalanes» i «Escalades a Montjuïc», i el seu estil, no els oblidarem pas més.

— — —

Hem de ressenyar en aquest apartat un fet luctuós que deixà el poble una gran buidor: la mort d'en Narcís Prim, ocorreguda d'accident, a l'autovia de l'Ametlla, quan entrenava, un capvespre del Setembre passat.

En Narcís, de vint-i-tres anys, era entre els més entusiastes del pedal que hi havia al nostre poble. El seu estil i les seves forces prometien i havia corregut en diverses proves d'afecionat, militant en el Club Ciclista Granollers. Justament feia un mes que, amb en Josep M.ª Bonet de Can Lluïset, havien anat de vacances fent «cicle-turisme» per França, Suïssa, Alemanya i Àustria.

En Narcís era molt actiu en el poble i molt cordial i per això la seva mort provocà una gran tristesa a tothom qui el coneixia i l'apreciava; una gran multitud —gairebé tot el poble— l'acompanyà el dia de l'enterrament.

Per homenatjar-lo, un centenar de ciclistes de Granollers i d'altres llocs de la comarca, assistiren a una Missa. Tam-

bé, en recordança a la seva persona, s'està preparant una cursa de veterans; originàriament pensada per la Festa Major d'enguany, s'ha hagut de retrassar i es preveu pel mes de Setembre. Portarà el nom de «Memorial Narcís Prim».

Descansi en pau el nostre amic.

— — —

Cal referir-nos, per acabar, al «Paco» Martínez, l'únic corredor en actiu actualment del nostre poble. Milita en l'equip «Derby», el més potent d'Espanya en la categoria de veterans «A». Guanyen pràcticament totes les curses on participen, que són moltes. Apart de les competicions gairebé setmanals, el «Paco» ha intervingut en Pujada al Moncayo, en la Volta a Mallorca i 42 proves més: Burgos, Saragossa, Osca, Lleida, Tarragona, Girona i en l'àmbit internacional, en el «Tour de Sud-Abeyron», obtenint sempre molt bones classificacions i portant a terme un brillant treball d'equip.

Als seus quaranta-quatre anys, és un exemple de constància per a tothom i especialment pels més joves. El felicitem i li desitgem que els bons resultats continuïn acompanyant-lo.

— — —

La crònica d'aquest any ha estat, com veiem, molt diversa. Abans hem dit que la vida no es pot reduir a una cursa ciclista. De vegades, però, les curses ciclistes —on hi ha glòria i desengany; esforç, sofriment i esperança— són una bona semblança de la vida.

Lluís Galobart